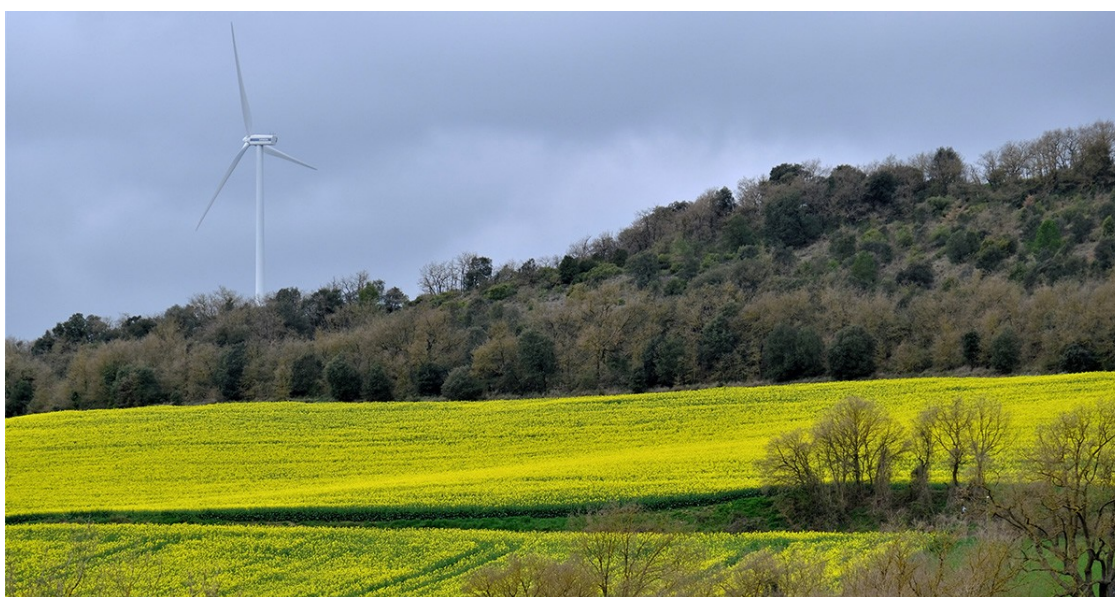

?Desglobalitzar

Una classificació de les fonts d'energia les separava segons l'impacte ambiental. Així, de les energies que extrèiem del Sol i del vent en dèiem netes. Aquesta classificació s'ha tornat borrosa. En alguns casos, l'energia eòlica ha passat a ser una energia bruta. Una energia que destrossa el territori directament per uns quants megawatts d'energia amb grans inversions de diners amb finalitats purament crematístiques. Res a veure amb l'emergència climàtica. En nom de les emissions de diòxid de carboni es pot fer malbé el territori.

Núvols foscos pels molins de vent que malmeten el paisatge

Hi ha un projecte d'instal·lació a la serra de Clarena (Castellfollit del Boix) de cinc molins de vent connectats a la xarxa elèctrica per una línia elèctrica (torres elèctriques) que passarien per sobre de la riera de Rajadell, resseguint la vall. El promotors són els mateixos que reiteradament han presentat projectes desestimats, però amb altres noms. El projecte està en fase d'al·legacions. En aquest cas Meandre i la Institució Catalana d'Història Natural s'hi oposen. Cal una oposició total a projectes especulatiu que porten a la paràlisi ambiental (a cap solució real del problema).

La riera de Rajadell deixaria de ser el que representa per Manresa. Un trosset de natura que cal conservar, on els humans hem impactat poquet. Un tros de natura indispensable per a la salut física i psicològica dels bagencs. Vendre el territori per uns insignificants megawatts, prenent-nos el pèl dient que compensaran no sé quantes tones de diòxid de carboni no emeses! A efectes globals, tot perfecte, ajuden a evitar l'emergència, diuen, però en realitat l'empitjoren. El benestar dels ciutadans és clau i les solucions vindran per canvis locals. Per accions locals potenciades per ciutadans de manera democràtica i amb la contribució de l'administració local.

La solució no és ni tecnològica ni política (la majoria de polítics esperen noves solucions tecnològiques). La solució passa pel decreixement. Consumir menys sense anar en contra de les llibertats individuals i evitar l'increment de les desigualtats. Cal intervenir sobre la producció i el consum. El benestar de la població és possible amb el decreixement. Cal pensar a escala més petita, pensar en la força de la comunitat i dels petits canvis individuals. Per exemple, instal·lar

plaques solars als terrats, consumir menys carn, anar menys amb avió, consum de quilòmetre zero... En resum, desglobalitzar, que implicarà l'estalvi de molts recursos i moltes energies. Parcs eòlics, potser sí, però a escala més humana, més pròxima, més petita, més repartida, menys especulativa i menys destructora del territori. Calen més arguments per al benestar, malgrat el decreixement.